

Tehniliste eraldiste ja edasilükkunud maksude kahjumikatmisvõime suunised

Sissejuhatus

- 1.1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määruse (EL) nr 1094/2010 (millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (edaspidi „EIOPA määrus”))¹ artikli 16 kohaselt koostab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve (EIOPA) tehniliste eraldiste ja edasilükkunud maksude kahjumikatmisvõime suunised.
- 1.2. Suunised on seotud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiivi 2009/138/EÜ (kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta; edaspidi „direktiiv „Solventsus II””)² artikli 103 lõikega c ja artikliga 108 ning rakendusmeetmete artiklitega 83 ja 205–207³.
- 1.3. Käesolevad suunised on adresseeritud direktiivi „Solventsus II” kohastele järelevalveasutustele.
- 1.4. Alljärgnevad suuniste eesmärk on kehtestada ühtsed, tõhusad ja tulemuslikud järelevalvetavad ning tagada tagamiseks, mis käsitlevad solventsuskapitalinõude kohandamist seoses tehniliste eraldiste ja edasilükkunud maksude kahjumikatmisvõimega käsitlevate Euroopa Liidu õigusaktide ühine, ühtne ja sidus kohaldamine.
- 1.5. Suunised 1–14 kehtivad eraldi võetuna standardvalemite kasutatavatele kindlustus- ja edasikindlustusandjatele ning, kui asjakohane, ka standardvalemite kasutatavatele konsolideerimisgruppidele.
- 1.6. Suunised 15–22 kehtivad standardvalemite kasutatavatele konsolideerimisgruppidele, kui kasutatakse 1. meetodit kas eraldi või koos 2. meetodiga. Suunised 15–22 ei kehti, kui kasutatakse üksnes 2. meetodit, sest tehniliste eraldiste ja edasilükkunud maksudega seotud kohandamist täiendavalt konsolideerimisgrupi tasandil ei toimu. Meetodite kombineerimisel kehtivad suunised ainult konsolideerimisgrupi konsolideeritud osale.
- 1.7. Suunised ei hõlma direktiivi „Solventsus II” bilansi kontekstis tehniliste eraldiste ega edasilükkunud maksude vara ja kohustuste hindamist, sest seda hõlmab rakendusmeetmete artikkel 15.
- 1.8. Direktiivis „Solventsus II” kasutatakse edasilükkunud maksude mõistet kahes kontekstis – esiteks direktiivi „Solventsus II” kohase bilansi kirjete kirjeldamiseks ja teiseks maksude kohandamise arvutamiseks seoses solventsuskapitalinõudega. Segaduse vältimiseks kasutatakse käesolevates suunistes kohandamise arvutamisel kasutatavate kirjete puhul tinglike edasilükkunud maksude mõistet.

¹ ELT L 331, 15.12.2010, lk 48–83

² ELT L 335, 17.12.2009, lk 1–155

³ ELT L 12, 17.01.2015, lk 1–797.

1.9. Käesolevate suuniste jaoks on välja töötatud järgmine määratlus:

- „tinglikud edasilükkunud maksud” – kõigi asjakohaste ja oluliste maksumääradega toodete summa ning direktiivi „Solventsus II” kohase hindamise ja maksude otstarbel hindamise (rakendusmeetmete artikli 207 lõikes 1 viidatud kohese kahju tulemus) ajutiste erinevuste kõik asjakohased ja olulised muudatused. Kõige lihtsamal juhul, kui on ainult üks maksumäär ja kõik kahjud aitavad kaasa ajutiste erinevuste muutumisele, on tinglikud edasilükkunud maksud esindatud ühtse maksumääraga toote kaudu ja rakendusmeetmete artikli 207 lõikes 1 viidatud kahju kaudu. Tinglikud edasilükkunud maksud ei näita edasilükkunud maksude stressieelse ja stressijärgse taseme erinevust⁴. Kindlustus- ja edasikindlustusandja peab hindama, mis on tinglike edasilükkunud maksude summa, mida saaks käsitleda direktiivi „Solventsus II” kohases bilansis pärast stressist tulenevat kahju esinemist.

1.10. Suunistes määratlemata mõistetel on sissejuhatuses viidatud õigusaktides määratletud tähendused.

1.11. Suuniseid kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2016.

I jagu. Kohandamine seoses tehniliste eraldiste kahjumikatmisvõimega

Suunis 1. Põhisolventsuskapitalinõude arvutamine

1.12. Rakendusmeetmete artiklis 83 viidatud põhiomavahendite stsenaariumi mõju arvutamisel peavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad

- (a) säilitama tuleviku täiendavate hüvitistega seonduvad rahavood ja ei tohi neid rediskonteerida;
- (b) kui stsenaarium mõjutab asjakohast riskivaba intressikõverat (eelkõige intressi stressi), rediskonteerima ainult tagatud hüvitistega seonduvad rahavood.

1.13. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peavad rakendusmeetmete artikli 83 lõike 2 punkti a kohasel tulevaste juhtimismeetmete sõnastamisel järgima lõikes 1.12 sätestatud nõudeid.

Suunis 2. Põhisolventsuskapitalinõude arvutamisel alamkomponentide kapitalinõude määramise meetod

1.14. Ilma, et see piiraks suunise 1 kohaldamist (kui põhisolventsuskapitalinõude komponentide või alamkomponentide arvutamine tugineb stsenaariumi mõjule), peavad järelevalveasutused võimaldama määrata kindlustus- ja edasikindlustusandjatel oma kapitalinõude, tuginedes järgmiselt neto-

⁴ Selgitava teksti lisas on esitatud tinglike edasilükkunud maksude mõiste näide.

põhisolventsuskapitalinõude arvutamise jaoks tuletatud vastavale kapitalinõudele:

- (a) arvutada tuleviku määramata hüvitiste väärtus, arvestades stsenaariumi mõju;
- (b) arvutada direktiivi „Solventsus II” kohase praeguse bilansi tuleviku määramata hüvitiste väärtuse ja alapunktis a nimetatud väärtuse vahe;
- (c) liita alapunkti b vahe neto-põhisolventsuskapitalinõude arvutamise jaoks tuletatud komponendi või alamkomponendi kapitalinõudega.

Suunis 3. Stressi mõju tuleviku määramata hüvitistele netoarvutuses

1.15. Rakendusmeetmete artikli 206 lõike 2 punktis b viidatud tehniliste eraldistega hõlmatud täiendavate tuleviku määramata hüvitiste stsenaariumi mõju määramisel peavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad arvestama järgmist:

- (a) stsenaariumi mõju kasumile tulevikus;
- (b) tulevikus tehtavad juhtimisotsused, mis on seotud stsenaariumile reageerimisel täiendavate tuleviku määramata hüvitiste jaotamisega.

1.16. Neto-põhisolventsuskapitalinõude arvutamisel peavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad arvestama intressimäära taseme stressi võimalikku tekkimist, sh täiendavate tuleviku määramata hüvitistega seonduva rahavoo diskonteerimisel kasutatava mis tahes asjakohase riskivaba intressikõvera muudatusi.

Suunis 4. Tuleviku boonusemäärad

1.17. Kui rakendusmeetmete artikli 206 lõike 2 punktis b viidatud stsenaariumi järgsed tulevikus tehtavate juhtimisotsuste eeldused sisaldavad tulevaste boonusemäärade varieeruvust, peavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad varieeruvuse ulatuse määramisel arvestama aluseks oleva stressi laadi ja ulatust.

Suunis 5. Juhtimismeetmed

1.18. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peavad tegema tuleviku määramata hüvitistega seotud tulevikus tehtavate juhtimisotsuste kohta eeldusi, mis on kooskõlas nende praeguste äritavadega.

1.19. Tehniliste eraldiste kahjumikatmisvõimega seotud kohandamise arvutamisel peavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad tulevikus tehtavate juhtimisotsuste suhtes eeldusi tegema sellise detailsusega, mis kajastab täiendavate tuleviku määramata hüvitiste jaotamise kõiki olulisi ja asjakohaseid õiguslikke, regulatiivseid või lepingulisi piiranguid.

II jagu. Edasilükkunud maksude kahjumikatmisvõimet arvestav kohandamine – arvutamine

Suunis 6. Arvutamise detailsus

1.20. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peavad edasilükkunud maksude kahjumikatmisvõimega seotud kohandamise arvutused tegema sellise detailsusega, mis kajastab kõigi kehtivate maksusüsteemide kõiki olulisi ja asjakohaseid eeskirju.

Suunis 7. Hindamis põhimõtted ja -käsitlused

1.21. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peavad edasilükkunud maksude kahjumikatmisvõime kohandamise arvutused tegema direktiivi „Solventsus II” kohase bilansi kohast stressiolukorda arvestades ning määrates ka kindlustus- ja edasikindlustusandja maksunäitajate tulemused. Seejärel tuleb arvutada kohandamine, tuginedes direktiivi „Solventsus II” kohase bilansi kohastele stressiolukorra ja vastavate maksunäitajate ajutistele erinevustele.

1.22. Rakendusmeetmete artikli 15 lõike 1 nõuete kohaselt peavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad edasilükkunud maksude kahjumikatmisvõime kohandamise arvutamisel arvestama kõiki solventsuse või maksude kontekstis käsitletavaid varasid ja kohustusi.

1.23. Lõikest 1.22 olenemata peavad järelevalveasutused võimaldama kindlustus- ja edasikindlustusandjatel kasutada rakendusmeetmete artikli 207 lõikes 1 viidatud kahju maksutagajärgede määramisel keskmistel maksumääradel põhinevat käsitlust, kui nad suudavad tõendada, et need on määratud asjakohasel tasemel ja käsitlusega välditakse kohandamisel olulisi ebatäpsusi.

Suunis 8. Kahjumi jaotus

1.24. Kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad kasutavad keskmistel maksumääradel põhinevat käsitlust, peavad nad rakendusmeetmete artikli 207 lõikes 1 viidatud kahju jaotama selle põhjuste vahel kooskõlas rakendusmeetmete artikli 207 lõikega 5, kui edasilükkunud maksude kohandamise arvutamine ei kajasta kehtivate maksusüsteemide kõiki olulisi ja asjakohaseid eeskirju.

1.25. Kui lõikes 1.24 sätestatud jaotus ei kajasta kehtivate maksusüsteemide kõiki olulisi ja asjakohaseid eeskirju, peavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad bilansi kirjete kahju jaotama nimetatud nõude täitmiseks piisavalt detailselt.

Suunis 9. Tulu või kahju ülekandmise kord

1.26. Kui kindlustus- ja edasikindlustusandja on sõlminud lepingu tulu või kahju muule ettevõttele ülekandmise kohta, kui ta on liikmesriigis (maksugrupid) kehtivate maksundusõigusaktide kohaselt seotud muul viisil või kui ta on sõlminud kokkuleppe, et selline ülekandmine toimub või seda peetakse toimuvaks sellise kahju tasaarvestamise teel teise ettevõtte tuluga liikmesriigis (fiskaalühendus) kehtivate maksude konsolideerimiseeskirjade raames, peab

kindlustus- ja edasikindlustusandja neid lepinguid edasilükkunud maksude kahjumikatmisvõime kohandamise arvutamisel arvestama.

- 1.27. Kui lepinguga on kokku lepitud ja on tõenäoline, et kahju kantakse muule ettevõttele üle või kui sellise kahju ülekandmine toimub või kui seda peetakse toimuvaks sellise kahju tasaarvestamise teel teise ettevõtte (vastuvõttev ettevõtte) tuluga pärast seda, kui ettevõtte (ülekandev ettevõtte) saab rakendusmeetmete artikli 207 lõikes 1 viidatud kohest kahju, peab ülekandev ettevõtte arvestama ainult seonduvat edasilükatud maksude kohandamist ulatuses, mil määral saadakse makse või muu kasu tingliku maksukahju ülekandmise eest.
- 1.28. Ülekandev ettevõtte peab saadavat makset või kasu arvestama ainult ulatuses, mil määral oleks edasilükatud maksude kohandamist võimalik arvestada suunise 10 kohaselt, kui kahju üle ei kantaks.
- 1.29. Ülekandev ettevõtte peab saadavat makset või kasu arvestama ainult siis, kui leping või lepinguline kokkulepe on juriidiliselt jõus ja ülekandva ettevõtte poolt nende kirjete ülekandmise suhtes kohaldatav.
- 1.30. Kui saadava makse või kasu väärtus oleneb vastuvõtva ettevõtte solventsusest või maksupositsioonist või olemasolevast maksukonsolideerimisest (fiskaalühitus) tervikuna, peab ülekandev ettevõtte saadava makse või kasu hindamisel lähtuma ülekantava kahju vahetusena eeldatavalt saadava väärtuse usaldusväärse prognoosi.
- 1.31. Ülekandev ettevõtte peab kontrollima, kas vastuvõttev ettevõtte suudab oma kohustusi täita stressiolukorras eelkõige pärast solventsuskapitalinõudest tulenevat stressi (kui vastuvõtva ettevõtte suhtes kohaldub direktiiv „Solventsus II”).
- 1.32. Ülekandev ettevõtte peab kajastama saadud makse või kasu pealt tasutavaid mis tahes maksusid tinglike edasilükkunud maksudena arvestatavas summas.
- 1.33. Kui vastuvõtvale eraldi kindlustus- ja edasikindlustusandja suhtes kohaldub direktiiv „Solventsus II”, ei tohiks ta ülekantud kahju edasilükkunud maksude kahjumikatmisvõimet arvestava kohandamise arvutamisel käsitleda.

III jagu. Edasilükkunud maksude kahjumikatmisvõimet arvestav kohandamine – käsitlemine

Suunis 10. Ajutine laad

- 1.34. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peavad tingliku edasilükkunud maksu vara käsitlema nende ajutisest laadist olenevalt. Käsitlemine peab tuginema asjakohaste maksusüsteemide kontekstis kahju korvamise lubamise määrale. See võib sisaldada eelnevate maksukohustuste (või praeguste või tõenäoliste maksukohustuste) suhtes kahju korvamist.

Suunis 11. Topeltarvestamise vältimine

- 1.35. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peavad tagama, et rakendusmeetmete artikli 207 lõikes 1 määratletud kohesest kahjust tulenevat tingliku edasilükkunud maksu vara ei toetata samade tinglike edasilükkunud maksude kohustustega ega tulevase maksustatava kasuga, millega juba toetatakse edasilükkunud maksu vara vastavaks hindamiseks (direktiivi „Solventsus II” kohase bilansi kontekstis kooskõlas direktiivi „Solventsus II” artikliga 75).
- 1.36. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peavad stressiolukorraga direktiivi „Solventsus II” kohase bilansi vastava tingliku edasilükkunud maksu vara käsitlemisel järgima rakendusmeetmete artiklis 15 sätestatud põhimõtteid.

Suunis 12. Tuleviku tulul põhinev käsitlemine

- 1.37. Kui tingliku edasilükkunud maksu vara käsitlemine tugineb tulevikus maksustatava tulu hindamisele, peavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad tingliku edasilükkunud maksu vara arvestama ulatuses, mil määral on tõenäoline, et pärast kohest kahju on neil olemas piisavalt maksustatavat tulu.
- 1.38. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peavad tingliku edasilükkunud maksu vara ja tulevikus maksustatava kasu ajastamise ajutise laadi hindamisel kohaldama meetodeid, mis vastavad järgmistele nõuetele:
- (a) hindamine on rakendusmeetmete artikli 15 lõike 3 kohane;
 - (b) hindamisel arvestatakse kindlustus- ja edasikindlustusandja väljavaateid pärast kohest kahju.

Suunis 13. Leevendused koormava nõuetelevastavuse tõendamise korral

- 1.39. Järelevalveasutused peavad kindlustus- ja edasikindlustusandjail võimaldama kahjumikatmisvõimet arvestava kohandamise arvutamisel eirata tingliku edasilükkunud maksu vara, kui oma nõuetelevastavuse tõendamine on ettevõttele liiga koormav.

Suunis 14. Tingliku edasilükkunud maksu vara

- 1.40. Ilma, et see piiraks rakenduseeskirjade artikli 207 lõike 4 kohaldamist, peavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad hõlmama tingliku edasilükkunud maksu kohustused (mis tulenevad rakenduseeskirjade artikli 207 lõikes 1 määratud kohasest kahjust) edasilükkunud maksude kahjumikatmisvõime kohandamise arvutamisse.

IV jagu. Tehniliste eraldiste ja edasilükkunud maksude kahjumikatmisvõimet arvestav kohandamine konsolideerimisgrupi tasandil – üldsätted

Suunis 15. Reguleerimisala

1.41. Osalev kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja peab tehniliste eraldiste ja edasilükkunud maksude kahjumikatmisvõimet arvestavat kohandamist rakendama ainult siis, kui kasutatakse 1. meetodit või meetodite kombinatsiooni, seda rakendusmeetmete artikli 335 lõike 1 punktide a, b ja c kohaselt määratud konsolideeritud andmete osas.

V jagu. Tehniliste eraldiste kahjumikatmisvõimet arvestav kohandamine konsolideerimisgrupi tasandil

Suunis 16. Stsenaariumid

1.42. Kui standardvalemi korral tuleb valida alternatiivsete stsenaariumide vahel, tuleb valik teha konsolideerimisgrupi tasandil. Et tuletada tehniliste eraldiste kahjumikatmisvõime konsolideerimisgrupi tasandil arvutamise alamkomponendi kontekstis, tuleb konsolideerimisgrupi jaoks asjakohane stsenaarium arvutada iga kindlustus- ja edasikindlustusandja puhul, kes on konsolideeritud rakendusmeetmete artikli 335 lõike 1 punktide a, b ja c kohaselt suunises 17 esitatud valemi kohaldamise alusel.

Suunis 17. Neto-põhisolventsuskapitalinõude arvutamine

1.43. Alamkomponendi tasandil konsolideerimisgrupi tehniliste eraldiste kahjumikatmisvõimet määraates peab osalev kindlustus- ja edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tuletama konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude netoarvestuse alamkomponendi tasandil, tuginedes alljärgnevale valemile ning arvestades rakendusmeetmete artikli 335 lõike 1 punktide a, b ja c kohaselt konsolideeritud iga kindlustus- ja edasikindlustusandja tehniliste eraldiste kahjumikatmisvõimet, mis on ümber arvutatud asjakohase stsenaariumi järgi (kui asjakohane):

$$netSCR_{sub-module}^{group} = grossSCR_{sub-module}^{group} +$$
$$- \sum_{solo} \alpha^{solo} \left(grossSCR_{sub-module}^{solo} - netSCR_{sub-module}^{solo} \right) \bullet \min \left(1; \frac{FDB^{solo}}{grossSCR^{solo} - netSCR^{solo}} \right)$$

kus

– α^{solo} on konsolideeritud aastaaruannete koostamisel kasutatud protsendid;

– FDB^{solo} on FDB kogusumma individuaalsel tasemel, mis on kohandatud grupisiseste tehingute jaoks (vajaduse korral) rakendusmeetmete artikli 339 lõike 2 kohaselt;

– $netSCR_{sub-module}^{solo}$ ja $grossSCR_{sub-module}^{solo}$ tuleb määrata suunise 16 kohaselt;

– $grossSCR^{solo}$ ja $netSCR^{solo}$ on agregeeritud $netSCR_{sub-module}^{solo}$ ja $grossSCR_{sub-module}^{solo}$ iga kindlustus- ja edasikindlustusandja korral, kasutades kas asjakohase standardvalemi korrelatsioonimaatrikseid või heakskiidetud sisemudelit.

1.44. Rakendusmeetmete artikli 206 lõikes 1 sätestatud suuruse $nBSCR$ väärtus tuleb tuletada kas standardvalemi agregeerimismaatriksite või heakskiidetud sisemudeliga. Rakendusmeetmete artikli 206 lõikes 1 sätestatud täiendavad tuleviku määramata hüvitised peavad vastama asjakohasele vastavale osale, mis seondub rakendusmeetmete artikli 335 lõike 1 punktide a, b ja c kohaselt määratud konsolideeritud andmete osaga.

Suunis 18. Konsolideerimisgrupi sisesed tehingud

1.45. Kui konsolideeritud andmete koostamisel individuaalsete kindlustus- ja edasikindlustusandjate tuleviku määramata hüvitistega seonduvate tehniliste eraldiste parima hinnangu osa kohandatakse konsolideerimisgrupi siseste tehingute suhtes (rakendusmeetmete artikli 339 lõike 2 kohaselt), tuleb ka konsolideerimisgrupi tasandi tuleviku määramata hüvitiste kogusummat vastavalt kohandada.

Suunis 19. Ülemmäär

1.46. Tehniliste eraldiste kahjumikatmisvõimet arvestav kohandamine ei tohi ületada rakendusmeetmete artikli 335 lõike 1 punktide a, b ja c kohaselt konsolideeritud kindlustus- ja edasikindlustusandjate tehniliste eraldiste kahjumikatmisvõimet arvestavate kohandamiste summat.

Suunis 20. Alternatiivne arvutus

1.47. Suunises 17 ettenähtud arvutuse asemel võib osalevate kindlustus- ja edasikindlustusandja (ning rakendusmeetmete artikli 335 lõike 1 punktide a, b ja c kohaselt konsolideerimisgruppi kuuluvate konsolideeritud kindlustus- ja edasikindlustusandjate) tuleviku määramata hüvitiste mõistliku homogeensuse korral alternatiivse variandina osalev kindlustus- ja edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja arvutada tehniliste eraldiste kahjumikatmisvõime konsolideerimisgrupi tasandil suunise 21 kohaselt.

1.48. Osalev kindlustus- ja edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja peab suutma tõestada konsolideerimisgrupi järelevalvajale, et kooskõlas grupi äri- ja riskiprofiiliga on konsolideerimisgrupi kontekstis tagatud tuleviku määramata hüvitiste mõistlik homogeensus.

Suunis 21. Alternatiivne arvutus

1.49. Suunise 20 kohaselt peavad osalevad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kindlustusvaldusettevõtjad või segafinantsvaldusettevõtjad arvutama tehniliste eraldiste kahjumikatmisvõimet arvestava kohandamise järgmise valemiga:

$$\text{kus } Adj_{TP}^{group} = \frac{SCR^{diversified*}}{\sum_{solo} \alpha^{solo} SCR^{solo*}} \times \sum_{solo} \alpha^{solo} Adj_{TP}^{solo}$$

- Adj_{TP}^{solo} on rakendusmeetmete artikli 335 lõike 1 punktide a, b ja c kohaselt konsolideeritud iga kindlustus- ja edasikindlustusandja tehniliste eraldiste kahjumikatmisvõimet arvestav kohandamine;

- α^{solo} on konsolideeritud aastaaruannete koostamisel kasutatud protsendid;

- suhe $\frac{SCR^{diversified*}}{\sum_{solo} \alpha^{solo} SCR^{solo*}}$ tähistab konsolideerimisgrupi tasandil hajutamise mõjust tulenevat proportsionaalset kohandamist; eelkõige on lugejaks $SCR^{diversified*5}$ rakendusmeetmete artikli 336 lõike a kohaselt konsolideeritud andmete alusel arvutatud solventsuskapitalinõue (kuid seda enne tehniliste eraldiste ja edasilükkunud maksude kahjumikatmisvõimet arvestavat kohandamist) ning nimetajaks SCR^{solo*} on solventsuskapitalinõue enne rakendusmeetmete artikli 335 lõike 1 punktide a, b ja c kohaselt konsolideeritud iga kindlustus- ja edasikindlustusandja tehtavat tehniliste eraldiste kasutamise ja edasilükkunud maksude kahjumikatmisvõimet arvestavat kohandamist.

VI jagu. Edasilükkunud maksude kahjumikatmisvõimet arvestav kohandamine konsolideerimisgrupi tasandil

Suunis 22. Arvutamine

1.50. Osalevad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kindlustusvaldusettevõtjad või segafinantsvaldusettevõtjad peavad edasilükkunud maksude kahjumikatmisvõimet arvestava kohandamise arvutama järgmise valemiga:

$$\text{kus } Adj_{DT}^{group} = \frac{SCR^{diversified**}}{\sum_{solo} \alpha^{solo} SCR^{solo**}} \times \sum_{solo} \alpha^{solo} Adj_{DT}^{solo}$$

- α^{solo} on konsolideeritud aruannete koostamisel kasutatud protsendimäärad;

- Adj_{DT}^{solo} on rakendusmeetmete artikli 335 lõike 1 punktide a, b ja c kohaselt konsolideeritud iga kindlustus- ja edasikindlustusandja poolne edasilükkunud maksude kahjumikatmisvõimet arvestav konsolideerimata kohandamine;

- SCR^{solo**} on solventsuskapitalinõue pärast tehniliste eraldiste kahjumikatmisvõimet arvestavat kohandamist ja enne edasilükkunud

⁵ $SCR^{diversified*}$ võrdub standardvalemi kasutamisel järgmise summaga:
 $SCR^{diversified*} = BSCR^{diversified} + SCR_{operational}^{diversified}$

maksude kahjumikatmisvõimet arvestavat kohandamist (rakendusmeetmete artikli 335 lõike 1 punktide a, b ja c kohaselt konsolideeritud iga kindlustus- ja edasikindlustusandja puhul);

- $SCR^{diversified**6}$ on solventsuskapitalinõue, mis on arvutatud rakendusmeetmete artikli 336 lõike a kohaste konsolideeritud andmete alusel (pärast tehniliste eraldiste kahjumikatmisvõimet arvestavat kohandamist ja enne edasilükkunud maksude kahjumikatmisvõimet arvestavat kohandamist).

⁶ $SCR^{diversified**}$ võrdub standardvalemi kasutamisel järgmise summaga:
 $SCR^{diversified**} = BSCR^{diversified} + SCR_{operational}^{diversified} + Adj_{TP}^{group}$

Järgimis- ja aruandluseeskirjad

- 1.51. Käesolev dokument sisaldab EIOPA määruse artikli 16 kohaseid suuniseid. EIOPA määruse artikli 16 lõike 3 kohaselt võtavad pädevad asutused kõik suuniste ja soovitude täitmiseks vajalikud meetmed.
- 1.52. Pädevad asutused, kes järgivad või kavatsesid hakata järgima käesolevaid suuniseid, peaksid lisama need asjakohasel viisil oma reguleerimis- või järelevalveraamistikku.
- 1.53. Pädevad asutused kinnitavad EIOPA-le, kas nad järgivad või kavatsesid hakata järgima käesolevaid suuniseid, koos mittejärgimise põhjustega kahe kuu jooksul pärast tõlgete avaldamist.
- 1.54. Kui osutatud tähtjaks ei vastata, peetakse pädevaid asutusi aruandlusnõuetele mittevastavateks ja nendest teatatakse.

Läbivaatamise lõppsäte

- 1.55. Käesolevad suunised vaatab läbi EIOPA.